

Sygnatura akt I C 784/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2017 r. w K.

sprawy z powództwa I. P.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda I. P. kwotę 16.000,00 zł (słownie złotych: szesnaście tysięcy 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.03.2014 r. do dnia zapłaty,

II ustala odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. w Ł. wobec powoda I. P. za ujawnione w przyszłości skutki wypadku z dnia 3.02.2014 r.,

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda I. P. kwotę 2.155,19 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.455,19 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV nakazuje pozwanemu (...) S.A. w Ł., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwotę 1.643,88 zł tytułem brakującej opłaty sądowej i zaliczki na biegłego.

sygn. akt **I C 784/15**

UZASADNIENIE

Powód I. P., działający przez profesjonalnego pełnomocnika, domagał się ostatecznie (po rozszerzeniu powództwa z dnia 8.01.2015 r. – k. 140 akt) zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w Ł. kwoty 16.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia 23.03.2014 r. oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając żądanie naprowadził, że w dniu 3.02.2014 r. w K. na ul. (...) pośliznął się na chodniku i upadł wskutek czego zwichnął staw ramienny prawy i doznał złamania guzka mniejszego kości ramiennej. Incydent wydarzył się na działce nr (...), znajdującej się w zarządzie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. Spółdzielnia Mieszkaniowa posiadała w dniu wypadku ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (polisa nr (...)). Zimowe utrzymanie chodnika w okresie zimy 2013/2014 zleciła firmie zewnętrznej, która nie zajmowała się tym zawodowo. W dniu 3.02.2014 r. powód został poddany zabiegowi repozycji stawu ramiennego powoda i założono mu unieruchomienie D. oraz zalecono leczenie farmakologiczne. W okresie unieruchomienia ręki powoda opiekowała się nim jego żona A. P. (1). Powód zawiadomił pozwanego o szkodzie, jednak ten odmówił mu wypłaty odszkodowania. Po odwołaniu się przez powoda od tej decyzji, pozwany przyjął uszczerbek powoda na 5 % i wypłacił mu zadośćuczynienie w kwocie 4.000,00 zł. Powód podniósł, że – pomimo upływu czasu - skutki wypadku utrzymują się do chwili obecnej.

Pozwany (...) S.A. w Ł., działający również przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że nie zostały

wykazane przez powoda – zgodnie z ogólnymi regułami dowodowymi - przesłanki odpowiedzialności pozwanego do wysokości zadośćuczynienia dochodzonego pozwem, to jest ponad przyznaną już powodowi kwotę zadośćuczynienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 23.04.2013 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K. zleciła zimowe utrzymanie należących do niej chodników i schodów przy ulicy (...) w (...) spółce cywilnej (...)S., J. G. i W. P., która w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej nie zajmowała się odśnieżaniem. W okresie od dnia 1.01.2014 r. do dnia 31.12.2014 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K. posiadała u pozwanego (...) S.A. w Ł. ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej, polisa nr (...).

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

Dnia 3.02.2014 r. we wczesnych godzinach rannych, na należącym do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. poboczu przy ulicy (...) w K. (obszar działki nr (...)), powód pośliznął się i upadł wskutek czego zwichnął staw ramienny prawy i złamał guzek mniejszy kości ramiennej. Nawierzchnia w miejscu wypadku była śliska z zalegającym śniegiem.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt, zeznania świadka A. P. (2) z dnia 25.06.2015 r. na k. 44v. akt i zeznania świadka A. P. (1) z dnia 25.06.2015 r. na k. 44v. akt)

Od rana do wieczora w dniu 3.02.2014 r. powód przebywał w (...) Centrum (...) w K., gdzie wykonano mu repozycję stawu ramiennego prawego i założono miękkie opatrunki D.. Wypisano powoda z zaleceniem dalszej kontroli ambulatoryjnej. Po dwóch dniach, miękkie unieruchomienie ramienia zastąpiono temblakiem, zdejmowanym przez powoda na noc.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

W dniu 11.02.2014 r., podczas prywatnej wizyty powoda w gabinecie lekarza G. R. w K. potwierdzone zostało u powoda zwichnięcie stawu ramiennego prawego i złamania guzka mniejszego kości ramiennej. Zalecono powodowi leczenie farmakologiczne.

Zawiadomieniem z dnia 21.02.2014 r. powód powiadomił pozwanego o wypadku z dnia 3.02.2014 r. i o szkodzie nim spowodowanej oraz zażądał przyznania mu kwoty 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę.

W dniu 20.05.2014 r. lekarz ortopeda zalecił powodowi kontynuację leczenia farmakologicznego wobec utrzymującego się u powoda bólu przy poruszaniu stawem barkowym prawym. Podczas wielotygodniowego unieruchomienia ramienia (około 1,5 miesiąca) powód korzystał z opieki swojej żony A. P. (1). Powód do dzisiaj odczuwa codziennie ból prawego barku promieniujący do końca prawej ręki i przyjmuje duże ilości środków przeciwbólowych skutkujące zaburzeniami żołądkowymi.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

Decyzją z dnia 12.09.2014 r. pozwany nie uznał roszczeń powoda związanych z wypadkiem z dnia 3.02.2014 r. i odmówił wypłaty świadczeń odszkodowawczych.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

W dniu 2.12.2014 r. powołany przez pozwanego biegły lekarz stwierdził u powoda uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % i decyzją z dnia 3.12.2014 r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 4.000,00 zł, 504,00 zł tyt. kosztów opieki osoby trzeciej i 500,00 zł tyt. kosztów dojazdów do lekarzy.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

Pomimo żądań powoda o wypłatę wyższego zadośćuczynienia za krzywdę, decyzją z dnia 15.12.2014 r., pozwany ubezpieczyciel odmówił powodowi wypłaty dalszych świadczeń kompensacyjnych w związku z wypadkiem z dnia 3.02.2014 r.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

Decyzją z dnia 17.12.2014 r. pozwany przyznał powodowi kwotę 453,00 zł tytułem odsetek ustawowych od wypłaconych świadczeń odszkodowawczych i zadośćuczynienia za okres od 26.03.2014 r. do 4.12.2014 r.

(dowód: akta szkodowe na płycie CD - k. 26 akt)

I. P. ma 58 lat i z zawodu jest murarzem. Wskutek wypadku z dnia 3.02.2014 r. ma do dzisiaj ograniczoną ruchomość kończyny prawej w zakresie odwodzenia do góry i ku tyłowi oraz zmniejszoną siłę ściskania prawej dłoni. Uruchamianie prawej kończyny skutkuje u powoda powstawaniem bolesności w jej obszarze i związanym z tym dyskomfortem. Uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany rzeczonym wypadkiem wynosi 10 % i nie jest wykluczone, że w przyszłości może nastąpić z tego względu pogorszenie stanu zdrowia powoda. Biegły sądowy M. B. nie wykluczył tego, że obecny stan zdrowia powoda mógłby być lepszy, gdyby powód w odpowiednim czasie po wypadku przejawiał większe zaangażowanie we własnym procesie leczenia i rehabilitacji, to znaczy, w sytuacji utrzymujących się dolegliwości poszukiwałby dalszej pomocy medycznej, niezależnie od tej którą otrzymał.

(dowód: opinia sądowo-lekarska biegłego sądowego M. B. z dnia 19.09.2015 r. na k. 51 - 52 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. B. z dnia 4.03.2016 r. na k. 84 - 87 akt i uzupełniająca opinii ustna biegłego sądowego M. B. z dnia 1.12.2016 r. na k. 143 akt)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było uzasadnione.

Pierwszoplanowym przepisem normującym odpowiedzialność ubezpieczonej Spółdzielni Mieszkaniowej i w konsekwencji pozwanego ubezpieczyciela jest dyspozycja art. 416 k.c. Zgodnie z jej treścią, osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu. Zaistnienie warunków odpowiedzialności, określonych tym przepisem pozwala – w przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu ciała - na zastosowanie przepisów art. 444 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c. Zgodnie z nimi, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Sąd też może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W niniejszej sprawie jednakowoż, podstawa prawna odpowiedzialności pozwanego jest jeszcze bardziej skonkretyzowana przepisem art. 429 k.c. Wedle jego treści, kto powierza wykonanie czynności drugiemu jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Cytowana norma statuuje tzw. odpowiedzialność za cudze czyny, a ściślej za czyny osób, którym powierzono wykonywanie pewnych czynności, z których może wyniknąć szkoda. W realiach niniejszej sprawy Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K. – będąc zobowiązana do należytego zimowego utrzymania swoich nieruchomości – ponosiła odpowiedzialność za spółkę cywilną, której zleciła wykonanie tych zadań z tej racji, że wykonawca zlecenia nie zajmował się odśnieżaniem zawodowo. Wybór takiego zleceniobiorcy stanowi zarazem o winie Spółdzielni w dokonany przez nią wyborze (culpa in eligendo). (...) wykonawca zleconego utrzymania zimowego nieruchomości powierzającego miał podejmować działania w jego imieniu i w granicach umocowania (wyrok SN z 21 grudnia 1971 r., III CRN 402/71 - OSNCP 1972/6/115; LexPolonica nr 296088). W przedmiotowej sprawie wystąpiły wszystkie przesłanki odpowiedzialności przewidziane cytowanym wyżej przepisem, to jest: 1/ wina w wyborze, 2/ uprawnienie osoby, której powierzono wykonanie czynności, do samodzielnego działania, 3/ wyrządzenie szkody przez nienależyte wykonywanie powierzonych czynności.

Po myśli art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Jeżeli chodzi o szkodę majątkową powoda, obejmującą poniesione przez niego, a wynikające z wypadku, koszty opieki i leczenia, to nie zostały one objęte treścią pozwu w niniejszej sprawie. Krzywda natomiast, której naprawienia domagał się powód, stanowi zaś niemajątkowy skutek uszkodzeniem jego ciała i polega na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze jego stanem zdrowia oraz z dalszymi następstwami w postaci odczuwanego dyskomfortu w mobilności i poczuciu niezaradności w codziennych sprawach. Z uwagi na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia za krzywdę powszechnie uważa się, że ustalenie odpowiedniej sumy nie może polegać na przyznaniu wyłącznie symbolicznej kwoty pieniędzy. Niemajątkowy charakter krzywdy stwarza, co do zasady, pewne trudności przy wyrażeniu jej w pieniądzu, jednak z reguły ustalana sądownie wysokość świadczenia pieniężnego mającego kompensować krzywdę stanowić powinna możliwie przybliżony ekwiwalent utraconych dóbr. Kompensata majątkowa ma przede wszystkim na celu przewyższenie przykrych doznań poszkodowanego. Służyć temu ma nie tylko udzielenie jemu należytej satysfakcji moralnej w postaci uznania jego krzywdy wyrokiem sądu, ale także zobowiązanie do świadczenia pieniężnego, które umożliwi pełniejsze zaspokojenie potrzeb i pragnień pokrzywdzonego (zob.: uchwała SN z 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73 - OSN 1974/9/145, wyrok SN z 22 maja 1990 r., II CR 225/90 - Lex nr 9030, wyrok SN z 11 lipca 2000 r., II CKN 1119/98 - Lex nr 50884 i wyrok SN z 18 listopada 2004 r., I CK 219/04 - Lex nr 146356).

Ustalenie „krzywdy” ma podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedniej sumy, która miałaby stanowić jej pieniężną kompensatę. W żadnym razie ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia (por. wyrok SN z 5 października 2005 r., I PK 47/05 - Mon. Pr. Pr. 2006, nr 4, s. 208). Przy oznaczeniu zakresu wyrządzonej krzywdy za konieczne uważa się uwzględnienie: rodzaju naruszonego dobra, zakresu (natężenie i czas trwania) naruszenia, trwałości skutków naruszenia i stopnia ich uciążliwości (zob.: wyrok SN z 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05 - Lex nr 198509, wyrok SN z 1 kwietnia 2004 r., II CK 131/03 - Lex nr 327923, wyrok SN z 19 sierpnia 1980 r., IV CR 283/80 - OSN 1981/5/81, wyrok SN z 9 stycznia 1978 r., IV CR 510/77 - OSN 1978/11/210). Okoliczności indywidualne, związane z pokrzywdzonym, powinny zostać uwzględnione przy zastosowaniu zobiektywizowanych kryteriów oceny (zob.: wyrok SN z 22 czerwca 2005 r., III CK 392/04 - Lex nr 177203 i wyrok SN z 22 sierpnia 1977 r., II CR 266/77 - Lex nr 7980). Stwierdzenie krzywdy w konkretnym przypadku powinno uwzględniać obiektywne kryteria oceny fizycznych i psychicznych następstw danego zdarzenia (zob. wyrok SN z 14 kwietnia 1990 r., II CR 42/80 - Lex nr 8225).

Uwzględnienie stopy życiowej społeczeństwa przy określaniu wysokości zadośćuczynienia nie może podważać jego kompensacyjnej funkcji (zob.: wyrok SN z 10 marca 2006 r., IV CSK 80/05 - OSNC 2006/10/175 i wyrok SN z 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03 - OSNC 2005/2/40).

Dla ustalenia, że doznana przez powoda krzywda jest następstwem uszkodzenia jego ciała i przypisania pozwanemu odpowiedzialności, istotne jest zaistnienie - zgodnie z ogólnymi regułami kauzalności - związku przyczynowego. Krzywda powinna być normalnym następstwem czynu sprawcy (por. wyrok SN z 7 lutego 2006 r., I PK 272/05 - Lex nr 281244). Zgodnie bowiem z art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Trzeba jednocześnie zauważyć, że także w przypadku kompensaty krzywdy adekwatny związek przyczynowy stanowi nie tylko przesłankę odpowiedzialności, ale wyznacza zakres naprawienia uszczerbku (zob.: wyrok SN z 28 lutego 2006 r., III CSK 135/05 - Lex nr 201033, wyrok SN z 13 czerwca 2000 r., V CKN 34/00 - Lex nr 52689, wyrok SN z 4 listopada 2005 r., V CK 182/05 - Lex nr 180901, wyrok SA w Poznaniu z 17 stycznia 2006 r., I ACa 1983/04 - Lex nr 186503, wyrok SA w Poznaniu z 23 listopada 2006 r., I ACa 503/06 - Lex nr 298565, wyrok SN z 17 czerwca 1969 r., II CR 165/69 - OSPiKA 1970, z. 7-8, poz. 155).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j.: Dz.U.2016.250), właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki

chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości. Drogą publiczną jest zaś – w świetle art. 1 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – droga z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. W tym kontekście, nie może budzić wątpliwości, że nienależyte, zimowe utrzymanie miejsc dostępnych publicznie, a należących do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K., niosło za sobą realne ryzyko nieprzewidywanych i niekontrolowanych wypadków pieszych oraz kontuzji mogących być następstwami takich zdarzeń. Przy zważeniu tego i mając na uwadze wszelkie okoliczności zdarzenia z 3.02.2014 r., w tym rodzaj naruszonego dobra - zwichnięcie stawu ramiennego prawego i złamanie guzka mniejszego kości ramiennej powoda oraz trwałość skutków naruszenia i stopnia ich uciążliwości, wielotygodniowe unieruchomienie prawej ręki i utrzymującą się ograniczoną jej funkcjonalność, a także odczuwany nadal ból prawego ramienia, przy zastosowaniu zobiektywizowanych kryteriów oceny, należało uznać, że określona pozwem wysokość zadośćuczynienia na kwotę 16.000,00 zł mieści się w ramach wyznaczonych realiami sprawy i treścią art. 445 § 1 k.c. oraz nie wymaga korzystania z opinii biegłego neurologa, po przeprowadzeniu szerokiego dowodu z opinii biegłego ortopedy.

Ustalone w sprawie okoliczności nie dały zarazem podstaw – w świetle art. 362 k.c. – do przypisania pokrzywdzonemu powodowi przyczynienia się do zwiększenia jego krzywdy, mającym przejawiać się brakiem dostatecznego zaangażowania powoda po wypadku w poszukiwaniu stosownej pomocy medycznej. W tym okresie bowiem, powód korzystał kilka razy z pomocy medycznej i stosował się do wskazań lekarzy. Pomimo więc utrzymujących się dolegliwości, nie można było zasadnie oczekiwać od powoda – nie dysponującego przecież odpowiednią wiedzą medyczną – dalszych poszukiwań w powyższym zakresie. Przyjęcie przyczynienia wymagałoby – poza istnieniem adekwatnego związku przyczynowego – stwierdzenie, że zachowanie pokrzywdzonego było obiektywnie nieprawidłowe, naruszające normy prawne, zasady współzycia społecznego lub prakseologiczne reguły postępowania (zob.: wyrok SN z 14 lutego 2001 r., I PKN 248/00 - OSNP 2002/21/522 i uchwała SN z 20 września 1975 r., III CZP 8/75 - OSNC 1976/7-8/151).

Za ustaleniem odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela wobec powoda za ujawnione w przyszłości skutki wypadku z dnia 3.02.2014 r. przemawiało to, że skutki wypadku utrzymują się do dnia dzisiejszego i biegły sądowy nie wykluczył możliwości pogorszenia się stanu zdrowia powoda w przyszłości (zob.: uchwała SN 7 sędziów - zasada prawna z dnia 21 listopada 1967 r., III PZP 37/67 - OSNC 1968/7/113, uchwała SN 7 sędziów - zasada prawna z dnia 17.04.1970 r., III PZP 34/69 - OSNC 1970/12/217 i uchwała SN z dn.24.02.2009r., III CZP 2/09-OSNC2009/12/168).

Za podstawę swoich ustaleń odnośnie krzywdy powoda Sąd przyjął opinię biegłego sądowego M. B. z dnia 19.09.2015 r. i uzupełniającą opinię tego biegłego z dnia 4.03.2016 r. oraz jego uzupełniającą opinię ustną z dnia 1.12.2016 r. Jego opinia była w pełni profesjonalna – logiczna, konsekwentna i komplementarna. Sformułowane w niej wnioski były zrozumiałe i logiczne, tak że w sprawie mogła stanowić dowód co do istotnych okoliczności. Będąc przesłuchiwany, biegły potwierdził swoje pisemne ustalenia. Zgłoszone przez strony zastrzeżenia do opinii biegłego sądowego albo były irrelewantne, albo zostały wyjaśnione przez biegłego. Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane również strony. Wystarczy że opinia jest przekonująca dla Sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 - Lex nr 1218456).

Odsetki ustawowe od świadczenia zasądzonego wyrokiem uwzględniono – na podstawie art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 455 k.c. – zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie od dnia 23.03.2014 r. (od zakończeniu postępowania likwidacyjnego).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. P. (1) i A. P. (2). Ich zeznania były logiczne i spójne, a przez to przekonujące. W oparciu o nie możliwe było odtworzenie istotnych okoliczności faktycznych w sposób nie budzący wątpliwości. Korelują one ponadto z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w tym z aktami szkodowymi. Wskazani świadkowie byli co prawda osobami bliskimi dla powoda, jednakże – w ocenie Sądu – nie wpłynęło to negatywnie na wiarygodność ich przekazu.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane wyżej motywy – po myśli art. 429 k.c. w związku z art. 416 k.c., art. 444 § 1 k.c., art. 445 § 1 k.c. i art. 822 § 1 k.c. – orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

Na podstawie art. 98 k.p.c. orzeczono o kosztach procesu w punkcie III wyroku. Roszczenie powoda uwzględniono w całości, poniósł on zaś niezbędne koszty procesu w łącznej kwocie 2.155,19 zł, na którą złożyły się: 300,00 zł opłaty sądowej, 1.200,00 zł wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika, 51,00 zł opłat skarbowych od trzech pełnomocnictw, 50,40 zł kosztów korespondencji, 153,79 zł kosztów przejazdów pełnomocnika i 400,00 zł zaliczki na biegłego.

Kierując się również treścią art. 98 k.p.c. w związku z art. 113 ust. 1 u.k.s.c., rozstrzygnięto w punkcie IV wyroku o brakującej części opłaty sądowej i zaliczki na biegłego w łącznej kwocie 1.643,88 zł, obciążając nimi pozwanego.